

ลืมกัน... แค่วันเดียว

“ภาวะหลงลืมชั่วคราว”

(Transient Global Amnesia, TGA)

คือภาวะที่ผู้ป่วยมีการสูญเสียความทรงจำอย่างเฉียบพลัน โดยเฉพาะเหตุการณ์ที่เพิ่งเกิดขึ้น (anterograde amnesia) ร่วมกับสูญเสียความสามารถในการจดจำเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้น (anterograde amnesia) แบบชั่วคราว ส่งผลให้ผู้ป่วยที่มีภาวะดังกล่าวมีความสับสนเกี่ยวกับวัน เวลา สถานที่ และ เหตุการณ์ที่เพิ่งเกิดขึ้น ผู้ป่วยจึงมักถามซ้ำ ๆ ว่ามาที่นี่ได้อย่างไร เกิดอะไรขึ้น เมื่อได้ให้คำตอบไปแล้ว ก็มักจะถามคำถามเดิมซ้ำ ๆ อีก ส่งผลให้เกิดความกังวล สับสนมากยิ่งขึ้น โดยที่ผู้ป่วยยังคงรู้สึกตัวดี รู้จักตนเอง (self-awareness) จำญาติ พี่ น้อง และเพื่อนได้ เข้าใจภาษาและสามารถสื่อสารได้เป็นปกติ การสูญเสียความทรงจำจากภาวะนี้จะ เป็นชั่วคราวและหายได้เองภายใน 24 ชั่วโมง ความทรงจำที่หายไปโดยส่วนใหญ่จะค่อย ๆ กลับคืนมา โดยไม่พบความผิดปกติทางระบบประสาทอื่น ๆ อันเป็นผลต่อเนื่องจากภาวะดังกล่าว

ปัจจุบันยังไม่ทราบสาเหตุที่แน่ชัดที่ทำให้เกิดภาวะหลงลืมชั่วคราว แต่เชื่อว่ามี ความผิดปกติเกิดขึ้นที่สมองส่วนฮิปโปแคมปัส (hippocampus) ซึ่งมีหน้าที่ในการจัดเก็บความจำ ทำให้ผู้ป่วยไม่สามารถจดจำเหตุการณ์ ที่ได้เกิดขึ้น หรือกำลังเกิดขึ้นได้ ภาวะหลงลืมชั่วคราวมักเกิดในผู้ที่อายุ มากกว่า 50 ปีขึ้นไป ทั้งเพศชายและเพศหญิง

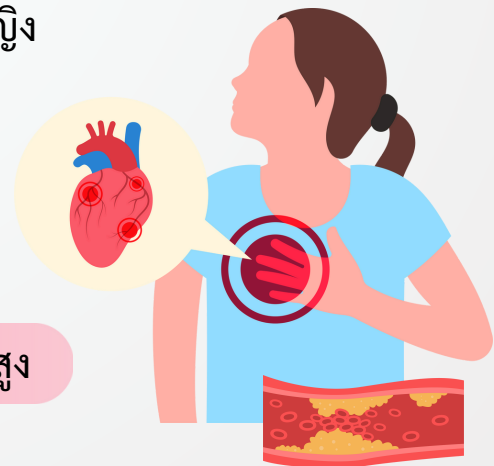
“ปัจจัยเสี่ยงที่สัมพันธ์กับภาวะนี้ได้แก่”

โรคกล้ามเนื้อหัวใจขาดเลือด

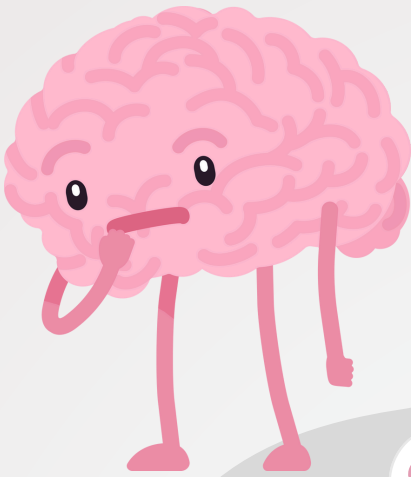
โรคไมเกรน

ภาวะหัวใจเต้นผิดจังหวะ

โรคไขมันในเลือดสูง

นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ที่มีภาวะดังกล่าว มักได้รับเหตุกระตุ้นบางอย่างก่อนเกิดอาการ เช่น การออกกำลังกายอย่างหนัก พักผ่อนน้อย ความเครียด การเปลี่ยนอุณหภูมิอย่างเฉียบพลัน เช่น จากการแช่น้ำอุ่น-น้ำเย็น, ความเจ็บปวด, เพศสัมพันธ์, การเบ่งลมหายใจแรง ๆ หรือ การกลืนลมหายใจ เป็นต้น

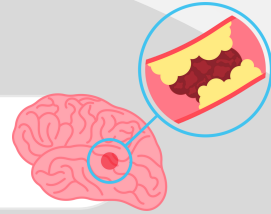

“แม้ว่าภาวะหลงลืมชั่วคราว จะสามารถหายเองได้”

แต่หากมีอาการที่สงสัยเกี่ยวกับภาวะนี้ ควรมาพบแพทย์ผู้มีความรู้ ความชำนาญเพื่อตรวจร่างกาย ร่วมกับรับการตรวจวินิจฉัยเพิ่มเติม เพื่อแยกจากภาวะอื่น ๆ ซึ่งอาจมีลักษณะอาการคล้ายคลึงกัน เช่น

● โรคหลอดเลือดสมองตีบชั่วคราว (Transient Ischemic Attack, TIA)

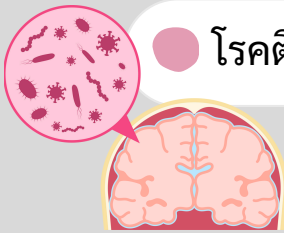
● โรคลมชัก

● โรคไมเกรน

● โรคติดเชื้อในสมอง

● โรคเลือดออกในสมอง

ซึ่งต้องการการดูแลรักษาที่ต่างกันไป ดังนั้นการวินิจฉัยภาวะหลงลืมชั่วคราว จะเกิดขึ้นเมื่อแพทย์ไม่พบสาเหตุอื่น ๆ ที่สามารถอธิบายอาการในข้างต้นได้ และผู้ป่วยมีอาการเป็นปกติภายใน 24 ชั่วโมง โดยทั่วไปผู้ป่วยมักได้รับการเข้าสังเกตอาการในโรงพยาบาล เพื่อติดตามอาการและการดำเนินโรคอย่างใกล้ชิด การรักษาส่วนใหญ่จึงเป็นการรักษาแบบประคับประคองจนผู้ป่วยมีอาการดีขึ้น ความจำกลับมาเป็นปกติ แม้ว่าส่วนใหญ่อาการหลงลืมชั่วคราวมักไม่เกิดขึ้นซ้ำ ผู้ป่วยควรได้รับคำแนะนำให้หลีกเลี่ยงปัจจัยกระตุ้น ลดน้ำหนัก ดื่มน้ำมากๆ หลีกเลี่ยงการดื่มสุรา เป็นต้น จากข้อมูลในปัจจุบันภาวะหลงลืมชั่วคราว ไม่เป็นสัญญาณหรืออาการนำของโรคสมองเสื่อม โรคหลอดเลือดสมอง หรือโรคลมชักในอนาคต

